

Motion till riksdagen 2008/09:Ub19

**av Carina Adolfsson Elgestam m.fl. (s)
med anledning av prop. 2008/09:115**

Barnomsorgspeng och allmän förskola även för treåringar

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår regeringens förslag om att införa barnomsorgspeng enligt vad som anförs i motionen.

Motivering

I proposition 2008/09:115 redogör regeringen för sina ambitioner beträffande ytterligare mångfald när det gäller barnomsorg med bidrag från kommunerna. Man förordar att kommunerna ska tvingas godkänna verksamheter som uppfyller kraven för att kallas pedagogisk omsorg.

Begreppet ”pedagogisk omsorg” ska kunna beteckna ett antal olika former av barnomsorg, från omsorg i det egna hemmet – det som nu kallas familjedaghem – till exempelvis trefamiljsbarnomsorg.

I FN:s barnkonvention sägs att det är föräldrarna som har huvudansvaret för att uppföstra barnet och att det är statens ansvar att se till att barnets rättigheter uppfylls. Det är tungt vägande ord som både kommunerna och staten har att anpassa sina beslut efter.

Grundbulten i svensk politik har varit att se till att alla barn får så lika förutsättningar i livet som det är möjligt. Barnets trygghet, lika rätt och möjligheter ska vara överordnat andra aspekter inom barnomsorgen. Alla dessa förslag från regeringen, som tillsammans kommer att bli svåra att överblicka, kommer att minska statens och kommunernas möjligheter att se till att alla barn får samma förutsättningar. Det kommer i stället att bli de aktiva föräldrarnas möjligheter och initiativ som styr var barnen kommer att få sin dagliga omsorg. Därmed lämnas de barn, som inte har tillräckligt aktiva föräldrar, åt sitt öde.

Kommunernas resurser för barnomsorgen kommer att splittras upp, vilket så småningom innebär att man urholkar kvaliteten inom de kommunala verk-

Fel! Okänt namn på

samheterna för barn. De olika varianterna av daglig barnomsorg kommer att bli svåröverblickbara, och det öppnar för att även oseriösa verksamheter kommer att etableras. Även om kommunen ska godkänna den blivande utövare som söker kommunala bidrag, så kan det vara ytterligt svårt att, vid ansökningstillfället, bedöma om verksamheten senare kommer att hålla önskvärd pedagogisk verksamhet, tillräckligt utbildad personal etc.

Risken för att den kommunala barnomsorgen kommer att få färre barn, och därmed tvingas att minska antalet förskolor och säga upp kompetent personal, är överhängande med dessa förslag.

Det kommer också att bli svårt att hinna med att kontrollera de nya verksamheterna. De kommunala verksamheterna har en naturlig insyn genom kommunens politiker, medan övriga verksamheter måste kontrolleras på ett annat sätt. Detta är oroande eftersom det drabbar barnen, som oftast inte kan uttala sina åsikter så att de blir hörda.

Propositionens inriktning mot ett system som blir ogenomskinligt och svåröverblickbart, samt svårkontrollerat, är flera steg tillbaka från det moderna och jämställda samhälle som vi vill att Sverige ska vara. Det är inte rimligt att vi återgår till att segregera barnen redan från småbarnsåldern; det kommer inte att gagna vare sig dagens eller morgondagens barn. Därför anser vi att barnomsorgspengen inte ska införas.

Stockholm den 24 februari 2009

Carina Adolfsson Elgestam (s)

Carina Hägg (s)

Hillevi Larsson (s)

Carina Ohlsson (s)

Marie Nordén (s)

Anne Ludvigsson (s)